

„Свети новомученици јасеновачки у светлости Васкрсења” у Крагујевцу

Музеј жртава геноцида, Одбор Светог архијерејског сабора Српске православне цркве за Јасеновац и Народна библиотека „Вук Караџић” – Крагујевац приредили су изложбу под називом „Свети новомученици јасеновачки у светлости Васкрсења” коју чине радови монахиње Марије (Антић), припаднице сестринства српског православног манастира Рођења Светог Јована Крститеља (Јасеновац, Хрватска) који се налази у оквиру Епархије пакрачко-славонске.

Изложба је свечано отворена на Видовдан, 28. јуна 2021. године. Том приликом присутнима се обратио преосвећени епископи: шумадијски г. Јован и пакрачко-славонски г. Јован, г. Мирко Демић, директор Народне библиотеке „Вук Караџић” у Крагујевцу, и г. Дејан Ристић, в.д. директора Музеја жртава геноцида.

Повод за приређивање изложбе је тужна 80. годишњица успостављања система логора смрти „Јасеновац” који је функционисао у оквирима

геноцидне Независне Државе Хрватске.

Изложба ће за посетиоце бити отворена од 28. јуна до 28. јула 2021. године у Галерији Народне библиотеке „Вук Караџић” – Крагујевац (Др Зорана Ђинђића бр. 10). Улаз на изложбу је слободан.

ЛАЗАРЕВ ВИЈЕНАЦ НОВОМУЧЕНИКА ЈАСЕНОВАЧКИХ

Годинама и десетљећима после Косовске битке, Пећка патријаршија и њен народ су се са великим трудом мучили да појме и у црквено-народном уму уобличи крсно-васкрсни Косовски бој. Тај труд је породило и натпис деспота Стефана на стубу на Газиместану, и косовски циклус наше епске поезије, и све оно што ће као Косовски Завјет од тада чинити срж бића српског народа и помјесне Цркве Српске.

Круна Косовског Завјета јесте култ Светога цара Лазара, којег је као „светопочившег“ први пут поменула његова кћер, Јелена Балшић, у ктиторском натпису своје гробне цркве Благовјештења Богородичиног на горици Бешка на Скадарском језеру.

Да уобличи сјећање на своје Ново Косово – Јасеновац, Православној Цркви и српском народу као да је требало још више времена. Од Скендеревог клика Мајке Кнешпољке на Палежу на Козари на Преображење 1942. године, преко подизања Богдановићевог Цвијета 1966. године, преко освештања обновљеног храма Светог Јована Претече у Јасеновцу 1984. године, до доласка Цариградског Патријарха у Јасеновац који се збио у наше дане – 2016. године, уобличава се спомен Новомученика Јасеновца као најдрагоцјенијег дара који је наш народ примио Христу распетоме и васкрсломе.

И гле чуда – једна монахиња, која је свој иночки живот започела на истој тој Бешки на Скадарском језеру, ставља пред нас вјечно живе Јасеновачке мученичке цвјетове, али у таквом вијенцу у коме су они уплетени скупа са њеним сестрама Манастира Јасеновца, с народом који живи са Манастиром, с владицама и патријарсима. А сви они – или сви ми – у њеним сликама чинимо цвјетни вијенац, процвали трнов вијенац на глави Васкрслога Христа, који се у Јасеновцу сараспиње и саваскрсава.

+ Јован

српски православни епископ пакрачко-славонски

mitropolija.com